

Aquesta bomba, tota de ferro, havia aguantat monarquies, repúbliques, revolucions i dictadures, i és tot un símbol. A més, tot el jovent de Vilobí de menys de quaranta anys no l'havia vist mai.

Abans, al sortir del col·legi, sempre hi havien corredisses cap a la font per veure qui arribava primer a tastar la seva aigua, de la que encara recordo el seu marcat gust de ferro.

A més, a la foto hi veiem la Maria, la majordoma de Mossèn Joan Planella que fou Rector de Vilobí de l'any 1928 al 196.

I encara la foto ens senyala el primer clavegueram públic de Vilobí: l'aigua que s'escolava de la font es recollia per una petita claveguera que, a vegades subterrània i altres a cel obert, resseguia les parets del Comú, de can Daunis i de cal metge vell. En front de can Codina ja es convertia en el Rec Madral que després de travessar la carretera i els camps de la Coromina, desguassava al Grevolosa just al gual de can Comas.

I com que sempre hi havia més o menys aigua procedent de la font, els pescadors de canya recordem molt bé que el començament del rec Madral era el lloc ideal per omplir un pot amb els cucs necessaris per enfi-lar a l'am.

A la foto també es veu la porta de l'Ajuntament que estava al primer pis del Comú. Més a la dreta, i que ja no veiem, hi havia can Genís que acabava amb la torre homònima a la Plaça Nova. Amb les obres de l'any setanta van desaparèixer la torre i la bomba. Si les haguessim conservat, avui la torre ben il·luminada embelliria la plaça, i la bomba dins una estructura de plàstic es convertiria en una veritable escultura moderna.

Coses d'abans i d'ara

© Joaquim Puigvert i Pastells

Aquí tenim una foto històrica de la bomba d'aigua de l'Ajuntament. Jo hi havia begut moltes vegades però no l'havia fotografiat mai.

La foto és d'un gran fotògraf i millor amic meu que, quan feia el servei a Girona vingué a Vilobí a recollir imatges del nostre entorn. L'autor de la foto és en Josep Mª Subirà, que passà gran

part de la seva vida a Eivissa com a fotògraf professional.

No ens veiem molt sovint, però cada vegada que, ja jubilat, anava a passar uns dies a Caldes al Balneari del Vichy Català, me venia a veure a Vilobí i jo sempre li demanava aquesta foto que sabia que ell havia fet. I, per fi, aquest any me l'ha portat. Abans que jo l'extraviés la posarem a la "TOSQUIJA" i ben grossa, doncs val la pena.